

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 16/2017
29.06.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА и др., због прекршаја из члана 333. став 2. у вези става 1. тачка 20) Закона о безбедности саобраћаја на путевима и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ 236/17 од 22.05.2017. године, поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Прокупљу 4 Пр 731/16 од 22.11.2016. године и Прекршајног Апелационог суда – Одељења у Нишу II 206 Прж 8455/17 од 24.04.2017. године, у седници већа одржаној 29.06.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ 236/17 од 22.05.2017. године, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Прекршајног суда у Прокупљу 4 Пр 731/16 од 22.11.2016. године и Прекршајног Апелационог суда – Одељења у Нишу II 206 Прж 8455/17 од 24.04.2017. године, тако што Врховни касациони суд према окривљенима АА и ББ, на основу члана 248. став 1. тачка б) Закона о прекршајима, **ОБУСТАВЉА ПРЕКРШАЈНИ ПОСТУПАК** за по један прекршај из члана 333. став 2. у вези става 1. тачка 20) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, због наступања апсолутне застарелости прекршајног гоњења.

Трошкови поступка падају на терет суда.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Прокупљу 4 Пр 731/16 од 22.11.2016. године, окривљени АА и окривљени ББ, оглашени су одговорним да су дана 25.04.2015. године, учинили по један прекршај из члана 333. став 2. у вези става 1. тачка 20) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, за које прекршаје су осуђени на новчане казне у износу од по 6.000,00 динара, које казне су дужни уплатити у корист буџета Републике Србије у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, а у супротном је одређено да ће суд посебним решењем одлучити о начину извршења неплаћене новчане казне, у смислу члана 315. Закона о прекршајима. Окривљенима АА и ББ су кумулативно уз новчану казну изречена по два казнена поена, сходно члану 336. став 3. Закона о

безбедности саобраћаја на путевима и члану 48. Закона о прекршајима, за које је одређено да ће бити евидентирани од стране надлежног органа по правноснажности наведене пресуде, сходно члану 198. став 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима. Пресудом су окривљени обавезани да на име паушалних трошкова прекршајног поступка уплате износе од по 1.000,00 динара у корист буџета Републике Србије, у истом року као и казне. Такође, окривљени су обавезани да на име извршеног саобраћајнотехничког вештачења саобраћајне незгоде, вештаку саобраћајне струке Др Дејану Богићевићу, за обављено вештачење, солидарно исплате новчани износ од 24.442,88 динара.

Пресудом Прекршајног Апелационог суда – Одељења у Нишу II 206 Прж 8455/17 од 24.04.2017. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Пека Обрадовића, а пресуда Прекршајног суда у Прокупљу 4 Пр 731/16 од 22.11.2016. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Птз 236/17 од 22.05.2017. године, због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 223. став 3. и члана 93. став 1. Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и прекршајни поступак против окривљеног АА и ББ, за по један прекршај из члана 333. став 2. у вези става 1. тачка 20) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, обустави услед наступања застарелости вођења прекршајног поступка.

Након што је поступио у смислу одредбе члана 286. став 2. Закона о прекршајима, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца истиче да је побијаним правноснажним пресудама учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези са чланом 223. став 3. и чланом 93. Закона о прекршајима.

Одредбом члана 93. став 1. Закона о прекршајима, прописано је да се пре доношења одлуке, окривљеном мора дати могућност да се изјасни о чињеницама и доказима који га терете и да изнесе све чињенице и доказе који му иду у корист, осим у случајевима предвиђеним тим законом.

Одредбом члана 223. став 3. Закона о прекршајима, прописано је да ће се странкама у поступку доставити писани налаз и миљење вештака о коме се могу изјаснити у року од 15 дана.

Према стању у списима, првостепени суд налаз и миљење вештака саобраћајне струке др Дејана Богићевића, није доставио окривљенима АА и ББ, на који начин је повредио право одбране окривљених.

Наиме, у списима предмета налази се писани налаз и мишљење вештака саобраћајне струке Др Дејана Богвићевића, достављен првостепеном прекршајном суду дана 18.11.2016. године, а који налаз и мишљење, првостепени прекршајни суд није доставио окривљенима, сходно члану 223. став 3. Закона о прекршајима, чиме је истима била ускраћена могућност, да се пре доношења одлуке, изјасне о чињеницама и доказима који их терете и да изнесу све чињенице и доказе који им иду у корист, сходно одредби члана 93. став 1. Закона о прекршајима. Тиме је повређено право одбране окривљених, што је утицало на законито и правилно доношење одлуке и учињена је на штету окривљених битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 223. став 3. и члана 93. став 1. Закона о прекршајима, што се основано истиче у поднетом захтеву.

Због учињене битне повреде одредаба прекршајног поступка, побијане пресуде би требало укинути и предмет вратити првостепеном суду на поновно одлучивање.

Међутим, како су окривљени прекршаје које су им стављени на терет, према изреци првостепене пресуде учинили дана 25.04.2015. године, то је дана 25.04.2017. године, наступила апсолутна застарелост прекршајног гоњења у конкретном случају, сходно одредби члана 84. став 1. и став 7. Закона о прекршајима.

Наиме, одредбом члана 84. став 1. Закона о прекршајима, прописано је да се прекршајни поступак не може покренути ако протекне једна година од дана када је прекршај учињен, а одредбом става 7. истог члана, прописано је да прекршајно гоњење застареваче у сваком случају када протекне два пута онолико времена колико се по закону тражи за застарелост гоњења.

Како се застарелост прекршајног гоњења рачуна од дана учињеног прекршаја, то је у конкретном случају застарелост наступила дана 25.04.2017. године, а из којих разлога је Врховни касациони суд преиначио побијане пресуде, тако што је прекршајни поступак против окривљених обуставио на основу члана 287. став 4. у вези са чланом 248. став 1. тачка б) Закона о прекршајима.

Одлука о трошковима поступка донета је на основу члана 141. став 2. Закона о прекршајима.

Са свега изложеног, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Марина Радосављевић

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић